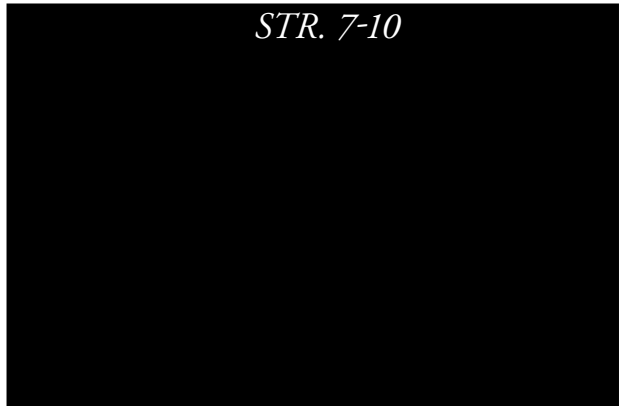

IN MEMORIAM

STR. 7-10

Nenadno in veliko prezgodaj nas je zapustil dolgoletni sodelavec in član uredniškega kolegija revije *Anthropos*, dr. Maks Tušak, redni profesor na Oddelku za psihologijo Filozofske fakultete. Izgubili smo prijatelja in kolega, enega najožjih in najzvestejših sodelavcev revije, Slovenija in njena največja univerza pa enega izmed najvidnejših strokovnjakov, znanstvenikov in predavateljev na področjih klinične psihologije, psihologije športa in na drugih področjih, na katerih je deloval s sebi značilno ustvarjalnostjo in zavzetostjo. Ob tej nepričakovani izgubi nam je vsaj malo v tolažbo dejstvo, da bo pokojni ostal v naših srcih, spominih, v številnih knjigah, publikacijah, mentorstvih in drugih dosežkih, ki nosijo trajni pečat.

Prof. dr. Maks Tušak je med osebnostmi, ki so razpoznavno sooblikovale slovenski prostor zadnjih generacij. Kot znanstvenik je prispeval več pomembnih monografij, člankov in drugih raziskovalnih prispevkov, zlasti s področja simbolike, psihodiagnostike in klinične psihologije. Nekatere psihološke discipline je sploh uvedel v naš prostor, tako je npr. s svojim strokovnim in znanstvenim delom promoviral psihologijo športa in psihologijo živali. Kot univerzitetni predavatelj je bil desetletja med nosilci študija psihologije in še posebej klinične psihologije na Univerzi v Ljubljani, pri čemer se je uveljavil kot mentor mnogih generacij diplomiranih psihologov ter magistrov in doktorjev znanosti. Kot strokovnjak, klinični psiholog in svetovalc je pomagal prav tako mnogim generacijam, še zlasti študentom, za katere je dolga leta in do zadnjega vodil psihološko svetovalnico. Športna, prek nje pa tudi vsa slovenska javnost ga je poznala kot našega prvega pravega športnega psihologa, predvsem kot strokovnjaka, ki je prvi sistematično opravljal to nalogo v našem vrhunskem športu. Nemogoče je na kratko zajeti vsa področja, kjer je strokovno deloval in vse funkcije, ki jih je opravljal. A poleg vsega tega se ga bomo spominjali tudi kot velikega ljubitelja petja in glasbe ter pisca globoko občutenih črtic, ki razkrivajo njegov odnos do mladosti in do drage Koroške.

Obsežno in mnogostransko delo prof. dr. Maksa Tušaka zapušča mnoge neizbrisne sledove, tako v slovenskem znanstvenem prostoru in v akademski sferi, kakor v številnih krogih slovenskega športa, zlasti vrhunškega, ki mu je posvetil desetletja svojega poglobljenega strokovnega dela in ne nazadnje v širši javnosti naše domovine, ki ji je služil v mnogih javnih in organizacijskih funkcijah. Njegovo odsotnost pa bodo še posebej boleče občutile generacije študentov in študentk, ki so se oblikovale ob njegovem mentorstvu in pa premnogi, ki so bili deležni njegove pomoči, podprte z neponovljivo kombinacijo humanosti, osebne karizme in strokovnosti.

IN MEMORIAM

V globoki žalosti in bolečini se pridružujemo njegovim najbližjim in vsem drugim, ki so ga tako pretresljivo pogrešili. V duhu ostaja z nami, njegova pozitivna naravnost in njegov neuničljivi optimizem nam bosta v spodbudo.

Uredništvo revije Anthropos